

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica vndecima post Trini. Textus eua[n]gel[ij]. Luc. cap. xviiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

bas. vt testat Mat. xxi. Per colubā ac
scat. s. q. sup chīm appuit in columba.
Hos chīs eijct aliqn p mortē: aliqn p
uādo eos bñficijs de facto/vel saltē de
iure: p uādo grā sua: z infligēdo mul
tas penas de iure: z aliqn de facto.

Quantū ad sensū anagogeū hec ps
nō vr hīe sensum multū pgrūū: eo q de
celesti pīa nlls possit expelli. Pō mora
lit sciendū est q replū ecclīaz fecit: q ad
q̄ruoz est scā. vr in p̄nti euāgē. colligē
P̄rio vr sit habitatio dei: sō dī (Dom⁹
mea). i. mibi ad hirandū electa. Secō
vr in ea chīm ozem: sō subdit (domus
ozonis est) Tertio vr in ea chīs laudet
vr Mat. xxi. dī q pueri laudabāt chīs
in tēplo: clamātes. O sanna filio dāuid
Quarto est scā ad docēdū. vr subdit.
(Erat q̄ti. do. in tēplo) Alks q̄ oz ecclē
sā igredī in q̄ dō hīrat qn sit amī⁹ dei
p uolozē de pctis suis: neq̄ oz tbi esse/
nlls ozet vel laudet deū: vel audat p̄bū
dei: qd ē laudare deū: z sue exhortatio/
ut cōsulere.

Dñica vndecima post Trīnī.
Textus euāgel. Luc. cap. xviij.

Dixit iesus ad q̄sdā q̄ in
se cōfidebant tanq̄s in
sti: z asp̄nabāt ceteros
pabolā istam. Duo ho
mines ascēderūt in templū vr
ozarēt: vnus pharise⁹ et alt pu
blican⁹. Pharise⁹ stās hec ap̄
se ozabat. De⁹ grās ago tibi: q̄a
nō suz sic ceteri hoīm raptozes:
iniusti: adulteri: velut etiā h pu
blican⁹. Ieiuno bis in sabbaro:
decimas do oīm q̄ possideo. Et
publican⁹ alōge stans nolebat
nec oculos ad celū leuare: sed p
cutiebat pect⁹ suū dicēs. Deus
ppiti⁹ esto mibi peccatori. Amē
dico vobis: descēdit h iustifica
tus in domū suā ab illo. Qz oīs
q̄ se exaltat humiliabit: z qui se

humiliat exaltabit.

Dixit iesus ad quos
dā q̄ in se cōfī. zc. Luc. xviij.
Theo. Qz supbia plusq̄ alle
passiones vexat hoīm mētes
sō dñs crebr⁹ de hac monet. Hec ille.
Presens q̄ euāg. totū est cōtra supbos.
Et in eo tangūt tria pūcta: q̄ s̄t: Exalta
tio: humilitatio: iustificatio.

Quantū ad p̄mū scilicet sciendū est
q̄ sic testat Joseph⁹ z Hagl. hīst. ap̄
iudeos tres fuerūt religioz secte a cō
muni p̄uercatioe reliq̄z vita z opinione
distātes. Pharisei q̄dem. i. diuisi dicit
st. qz a reliq̄s erāt diuisi in habitu: qz ha
bebāt. x. p̄cepta legē sc̄pta in charis: q̄s
in fronte z manibz portabāt: oīdentes
se dei legē in corde z ope velle hīe. que
charte dicebāt phylaxia: a phylaxe qd
est suare: z thozath qd legē sonat. Ha
bebāt etiā in angulis pallioz fimbrias
māiores alijs / q̄bz alligabāt sp̄inas: vr
dū ambulādo pungerēt in calcancis of
uine legē recordarent. Isti fuerūt supbi:
auari: z hypocrite: z rāte autoitatis in
p̄plo. vr tradit Josephus: vr facile poss
sent suadere q̄ voluissent. Hī licz ponāt
libertate arbitrij: tū dicūt fatū. i. in flu
xū fidez multū hoīm inuare vel ipedi
re. Iudicū eē futurū dicūt: z aias hoīm
solas imortales. solas aut aias bonozū
in morte t̄nīre ad alta corpa viuificand
da vīz ad resurrectōez. maloz aut ant
mas eternis carceribz detrudī affirmāt
Saducei pō negāt fatū: oīta cōsistere
dicēs in hoīs arbitrio. Hīaz p⁹ mortē
tem ḡnālī negāt vel supplicia vel hono
res. Aias etiā cū corpibz mort putātes
resurrectōem futurā negāt. Hīc seuerl
nīmus erāt: nec inf se sociales: ob quā se
ueritātē saduceos. i. iustos se noiabant
Esai pō fere in oibz ducebāt vitā mo
nasticā: nuptias fastidieres: adeo vr ra
ri nuberēt: nō qz cōnubia p̄menda cen
serent: sed cauendā inrparitā feminaz:
nullā eaz fidē suare putātes. Hī viue
bant in cōmuni: z cū silentio māducabāt
Iuramētū hēbant. p p̄iurio. Secre sus

Dñica. XI. post Trini.

nullū adhibebat nisi sub anni pbariōe.
receptū sō duob; ānis exp̄ri volēbāt.
Dep̄ensum in p̄cis a se depellebāt: et
more pecudū herbas comedētes: vsq;
ad mortē penitēt. Luz decē sil' sederēt:
nlls loq̄bat nisi nouē cōsentirēt. Adeo
obf̄uabāt sabbatū q̄ ea die alium non
purgabāt. Cū egerebāt sup̄flua: obre/
gebant vndiq; veste/ ne splendore diu/
nitatis offenderēt. egesta sō sepellebāt
in fossa pus ad h̄ para. Dicit p̄ iusti/
cia iudicabant immortalitate meliorem.
Dēs aias a p̄ncipio dicit creatas: sed
p̄ r̄p̄s incoipari. bōas exutas corp̄s
vltra mare in loc; aments letari dicit:
malis loca p̄cellosa r̄ hibernia deputā
res in pena. Hec oia habent a sup̄dic;
Goles q̄ ch̄is dare exm̄ vel similitudinez
de aliq; sup̄bo idurit phariseū in mediū
Theo. Parabolā p̄ponit: ostēdens q̄ iu/
sticia q̄uis appropiet deo: si tñ assumat
sup̄bia/ ad ifimū deicit hoies. hec ille.
Dicit q̄ euāgelista (Dicit autē ad q̄sdā
q̄ in se p̄fidebāt tanq; iusti) s̄m Theo.
isti sunt sup̄bi q̄ sibi r̄ nō deo ascribunt
bona q̄ faciūt. Rogant autē d̄r: ad q̄sdā
.i. ad sup̄bos. q̄ mlti s̄ ali; tanq; iusti:
r̄ nō vere iusti. Q̄ q̄duplex est iusticia
nō iusta. Prima est p̄sumpta. Rom. x.
Igrā. dei iusticia r̄ suā r̄c. Secda falsa.
de q̄ Greg. Vera iusticia p̄passionē habet
r̄c. Tertia s̄lata. de q̄ Aug. S̄lata
eātras nō est eātras: sed duplex iniqui/
tas. Quarta sup̄bitiosa. de q̄ Ec̄s vij.
Noll' esse nimis iust'. (Et assignabant ce/
teros). i. cōtēnebant. (parabolā istā di/
cens.) Ex h̄ p̄z q̄ nō fuit vera h̄storia.
r̄ p̄nter sensus l̄ralis non est quez voces
p̄ntie fecant. sed quē metaphorice. q̄ per
phariseū intelligit sup̄bo: p̄ publicanū
humilīs. r̄ h̄ l̄raliter. (Duo hoies ascē/
debāt in tēplū) Ad l̄ram tēpluz erat in
monte: r̄ p̄ q̄dus ascēdebat in illd; vr̄ p̄z
ex Iosepho in mltis loc; (vr̄ orarēt) s̄
vr̄ orant: alius merita facrauit. (Un'
pharise') q̄. s̄. r̄āq; religtosus erat iust'
in oclis suis (alter publican') Quidā
publicanos credūt dicit publicos vsura/
ros: r̄ ob h̄ b̄m̄ D̄ arch. r̄āq; publica
nū vsurariū fuisse asserūt: sed b̄ fallūt

q̄ publicani dicit sunt q̄ publica vecti/
galla extgebāt: q̄s nos vartarios dicit
mus. Ista em̄ est snia s. Tho. it̄. dist.
xvj. r̄ Nico. de Ry. et Hug. card̄nalis
r̄ glo. Dar. v. r̄ Remigij. Cōmuniter
aut tales viri sunt hoies diabolici. Se
quit' (Pharise' aut stans). i. sup̄ pedes
suos: cū se debuisset corā deo hūiliando
p̄sternere. Theo. Per h̄ q̄ d̄r/ stans: cla
tū et' aim notat. Ipo em̄ habitu sup̄bi
lim' videbat. Hec ille. (apd se orabat)
Basi. Dicit autē apd se orabat. q̄ nō apd
deū. q̄ ad seipm̄ redibat p̄ p̄ctm̄ sup̄bie
Un' seq̄t' (Grās tibi ago. r̄c.) Hec ille.
Est autē sciēdū q̄ iusticia h̄z duas pres
q̄b; integrat r̄ p̄ficiē. q̄ sunt declinare a
malor; facere bonum. Vtrūq; autē sibi
iste sup̄bo ascribit. Et p̄imo d̄r se mala
declinasse: dicit. Grās tibi r̄c. Aug. de
p̄bis d̄n̄. Non reprehendit: q̄ deo grās
agebat: sed q̄ nihil sibi adijci cupiebat
Ergo tam plen' es: iā abūdas: nō est q̄
dicas: dimittite nob' debita n̄ra. Hec ille
Et nota q̄ iste nō fuit bon' sacerdos: q̄
p̄mo se accusasset p̄ cōfiteor: dein orat'
ter: dein vltimo rerullisset grās vr̄ sacer
dos d̄cedo: Ite missa est: deo grās. Se
quit' (q̄ nō lum̄ s̄ceteri hoim) Aug.
vbi s̄. Diceret saltē: sicut mlti homies.
Quid est ceti hoies: nisi oēs p̄er ipm̄?
Ego inq̄r iust' suz: ceteri peccōres. Hec
ille. (Raptores iniusti adulteri) Ecce
q̄ alijs a se tr̄ta vicia iponit. Sed q̄ ius
tra se publicanū vidit: fuit ei s̄m Aug.
de p̄bis do. maioris tumoris occasio.
Un' subdit. (Uelut etiā h̄ publican')
Ebr̄y. Nō s̄ariauerat et' contēptū roca
hūana natura: sed r̄ publicanū aggress'
sus est. Hec ille. Gre. xxiij. moz. Quat'
tuor; s̄ sp̄s q̄b; ois arrogantuz tumor
demonstrat: cum bonū aut a semetip̄s
h̄e se existimant: aut si sibi datū desup
credūt. p̄ suis h̄ accepisse merit; putant:
aut certe cū factāt se h̄e qd̄ nō h̄nt: aut
despect; ceteris singlariter videri appe
tunt h̄e qd̄ habēt. Un' r̄ phariseus h̄c
bonoz opoz sibi merita tribuit. Hec il
le. Cū autē sup̄bia dicit triplicet. i. incli
natio ad sup̄bendū/ q̄ est radix vel inō
itū ois p̄cti: r̄ elatio p̄ra p̄ceptū: r̄ appe

etus excellēte inordinat. Quando de
 ea ut est pctm. s. scdo z frtio mō: vdm est
 s. doctrinā s. Tho. ij. q. clxij. z mag.
 q. vij. ar. ij. q. supbia est inordinat ap-
 peritus pte excellēte. Et vtz. ij. di. v.
 q. j. ar. iij. et. j. q. xliij. ar. ij. z in alijs
 locis pallegatis: supbia q̄ est pctm z est
 inordinat appetit excellēte/ duplr dō
 z est pctm. Nā si iste inordinat appetit
 sit circa excellētia cui exhibet honor: pu-
 ta vestes/ z diuitias/ z hmōi. sic supbia
 est speciale pctm. Si vō sit circa excelle-
 tia in vna q̄ re: puta delectatiōe forni-
 catiōis: z sic de alijs. sic est q̄ddā gñale
 reprim in oi pctō: qz est actualis eleuatiō
 pceptū supioris. Hoc em̄ est inordia-
 te appetere excellētia/ velle hie aliqd
 q̄ legē supior: cui dō subesse. Iste em̄ ap-
 perit excellēte gñalr si sit ordinat/ nō
 est pctm: sed est naturalis. Est aut inor-
 dinatus q̄ excedit reglā z mēsurā: fm̄
 quā dō vult nos appetere excellētia: vt
 si paup z vilis appetat vt aurat/ vesti-
 bus: vel hie vitias p raptinā: vel hie ve-
 nereā delectatiōe extra mōntiū. aut
 si gñalr aliqd velle q̄s lege phibente.
 Pctm q̄ qd est supbia gñalis/ est cōrem-
 prus diuine legē: vel diuini pcepti qd ex-
 cedim. Est aut diligent cōsiderādū q̄
 duplr q̄s cōtēnt diuinā legē. Vno mō
 fm̄ effectū: vt q̄s fornicat ex fragillī-
 tate: dolēs tñ aliq̄ mō q̄ deū offēdat z
 q̄ agat q̄ diuinā legē: ita q̄ libētissime
 si posset velle cōplere desiderū suū si-
 ne offēsa dei. Iste p̄tptus ē q̄dē pctm
 supbie materialr: s. nō ē ex supbia: nec
 p supbia: sed ex infirmitate. Iste mō su-
 pbia inuenit in oi pctō: z est q̄ddā gñal-
 le: vt dicitur est. qz in oi pctō q̄s psequit
 excellētia aliqua vltra diuinā legē: pu-
 ra excellētia voluptat/ aut diuitiaz/
 aut honor/ vel hmōi. sed isto mō nō est
 maximū pctm. Alio mō q̄s p̄tēnt diui-
 nā legē z regulā fm̄ affectū: qz. i. nō pec-
 cat ex infirmitate/ vel iqr̄tia/ vel hmōi.
 sed sp̄az legē dei despicit: z in respectū
 dei op̄at. et h̄ pte est supbie formalr:
 z ex supbia peccare. Vñ dō Boetius: q̄
 cetera vicia fugiūt a deo: sed supbia ei se
 opponit. Vñ etiā Jaco. iij. di. De su-

pbis resistit. Resistētia aut nō est ad
 pria pugnāte. Iste mō est maximū pctm.
 qz agguat oē pctm: cū nullū sit ita ma-
 gnū de se q̄ nō fiat gñus/ si ex cōreptu
 fiat. Quō ar̄ itelligēde sint spēs q̄s al-
 ligē Greg. z ad quā supbia p̄tēnt. vñ
 de s. Tho. vbi s. Qz q̄ pharisei se dicit
 decliare a malo: p̄nt se dō p̄seq bonū: s. z
 Theo. Nā seq̄ (Ieiuno bis in sabbo)
 .i. in septimana. s. feria sēda z q̄nta: fm̄
 Theo. His em̄ dieb/ vt dō ieiunabant
 pharisei. Sabbarū ei tripl̄ sumit. Pri-
 mo p septima die septiane. vt Exo. xx.
 Memero vt olē sabbi sc̄rifices. Scdo
 p tota septimana: vt h. Tertio p q̄libz
 die septiane. vt Dar. xvj. Valde ma-
 ne vna sabboz. Vnde q̄ de h̄ dōr in sab-
 bato sc̄to (decimas dō oim q̄ possideo)
 Pharisei em̄ decimabāt mēchā et cy-
 minū. Dar. xxiij. ad q̄ fm̄ aliq̄s nō re-
 nebant. Et bis aut p̄z q̄ iste se p̄fecte
 iustū asseruit: qz. i. nō erat mal⁹ p pctm:
 sed bon⁹ p opa bona.

Allegorice iste pharise⁹ fuit religio-
 sus z supb/ z in se p̄fidens. Significat
 aut p̄lm iudaicū religiosū rōe accepte
 legis a deo: z p̄nter supbū. Greg. Bētū
 lem quēq̄ ad cognitiōe legē admittē-
 re supb ille p̄ls despiciēbat. Dec ille.
 Fuit etiā in se p̄fidēs p̄ sc̄ritare suoz
 patz. vñ Dar. iij. Ne velit dicere: pa-
 trē habem⁹ Abraā zē. Iste p̄ls despi-
 cēbat gētilē cū ascēdisset in replū. i. ec-
 clesiā p̄mittū. qz vt restat Hiero. in p-
 logo sup eplam ad Ro. allegabāt m̄tra
 sua merita: postea p̄cludebāt. Ergo ne
 equū est vt hodie idola deserētes q̄bus
 ab initio defuist: nob cōparemint: z nō
 port⁹ in p̄selitoz locū ex legē autoritate
 z p̄suerudine deputemint. Dec ibi.

Anagogice iste pharise⁹. i. diuisus. s.
 gñificat hereticos. Heretici em̄ idēz est
 q̄ diuisio. z oim diuisos a vera fide: vt
 sunt saraceni z iudei. Isti credūt se sal-
 uari: z fidē suā esse bonā: eo q̄ ip̄i vluāt
 mougerate. Factāt em̄ merita dicētes
 se ēē misericordes: sollicitos i mādaz dō:
 z despiciūt ch̄ianos dicētes q̄ sit oi vñ
 cto plent. Et si itelligūt mist⁹ q̄ diabol⁹
 eos p̄mittit m̄tra bōa facere vt reueat

Dñica. XI. post Trini.

vno malo infidelitatis: ppter qd r vñant. **Uñ** añ aduentu chri qñ ppls iudeoz sal uabat p verã fidẽ/erãt petozes q̃ mō: pctō infidelitatis excepto r his q̃ psequũt .s. odio r iuidiã i chrim r chñanos. h̃ tō: qz diabol⁹ tũc eis inuidebat. **Dñs** autẽ sint eos facere bona: qz hz eos ligatos in vno malo: ad qd fere ordinãt oia opa bona: r pñr nõ solũ peccãt i mal: s; etiã in bonis malo sine factis.

Dorãt instrumur pmo q̃ ad rem plũ. i. eccliaz q̃lber dz ascẽdere vt orer nõ vt p̃ceptet doctellã. **Aug.** Nemo i oratorio aliqd agar nisi ad qd factũ ẽ. **Hec ille.** Scdo q̃ si rep̃hẽsibilis ẽ ille q̃ supbe grãas agit deo: mltõ mag̃ ẽ rep̃hẽsibilis ille q̃ imple oppugnat gratiã **Aug.** de ver. dñi. **Quis** ẽ igit̃ q̃ imple oppugnet grãz: si rep̃hẽdit q̃ supbe agit grãas: **Audiãt** q̃ dicit̃: de me hoiez fec ego me iustũ facio. **D** petoz r derestablioz phariseo q̃ supbe iustũ se dicebat: s; tñ ide dō grãas agebat. **Hec ille.** **Tertio** q̃ nltm q̃ntũcũq; yilẽ d̃p̃leer dẽm⁹ aut irridere. **Eccl. viij.** **Hec** irrideas hoie m i amaritudie aie. **Est** em q̃ hũllat r exalrat/ circũspectoz d̃s. **Quarto** mouemur vt caueam⁹ ne habeam⁹ bonũ pncipiũ: vt iste pharise⁹/ i nr̃is opibz: r post: malũ pgressũ r pessimũ eritũ. **Aug.** d̃ ver. dñi. **In** p̃bis el⁹ nihil iuenies q̃ deũ rogauerit. **Ascẽdit** qdẽ orare: noluit deũ rogare: s; se laudare r rogãti insultare.

Quãtũ ad scdm sc̃lẽdũ ẽ/ **Hec ille.** q̃ vt d̃r **Theo.** publican⁹ cũ phariseo i h̃ uentebat q̃ stertit: s; i mltis differebat q̃ st̃ hũllitãt̃ signũ. **Primũ**: qz alogẽ stabat. **Scdm**: qz rãq; indign⁹ ñ audebat oculos ad celũ leuare. **Tertũ**: qz pcutiebat peccus suũ. **Quartũ**: qz p̃stiebat se pctõrem. **Quintũ**: qz rogabat deũ vt misereret. **Id̃ d̃r**: **Stas** ar alogẽ publi/ can⁹ ñ audebat nec oculos ad celũ leuar: s; pcutiebat pecc⁹ suũ d̃i. **De** p̃pi. esto mihi pec.). **Imo** vt d̃ic **Chrys.** auduit phariseũ q̃ vñ d̃sp̃iebat d̃icẽtẽ: velut h̃ publican⁹. r tñ rãta fuit el⁹ hũllitas q̃ ex h̃ vt ait idẽ ñ indig̃t̃ ẽ: s; cõpũctus. **Aug.** d̃ p̃. dñi. **Quid** igit̃ intrar: si de⁹ sc̃l̃it qñ tpe sc̃l̃it: **De** logĩnã stabat:

deo tñ p̃p̃nã bar: r cũ dñs d̃ppe attẽdebat. **Eccellus** ẽ em dñs r hũllã respicẽ. **Hec** oculos ad celũ leuabat vt respiceret **Tremebat** p̃scia: spes subleuabat. **Per** curtebat pecc⁹ suũ: penas d̃ seip̃o exige bar. **p̃p̃ea** dñs p̃stiebat peccat. **Hec ille.**

Allegorice h̃ publican⁹ gẽt̃le pplm fecat/ iniquitatibz r erroribz inuolurum. **S; postq;** ad tẽplũ .i. eccliaz p̃ fidẽ ora tur⁹ venit: pctã suã cõstret d̃o. i. vicario dei sacerdoti: r memor suaz iniquitatum misericordiam dñi deprecãt.

Anagogice p̃o fidele pplz fecat q̃ mltã pctã fac: nouit tñ vñ iustificet. qz sa d̃ cramẽtũ p̃nie hz ecclia: vñ pctã oia abo lent: vt fidelibz pctõibz pateat sal⁹ p̃ penitẽtiã: q̃ sibi mer iust⁹ infidelibz d̃negãt.

Dorãt sc̃lẽdũ ẽ q̃ p̃scia hois ẽ qd/ dã speculũ spũale: i q̃ hõ suã pulcritudĩ nẽ r feditatẽ p̃r ispicere. **Aliqñ** aut̃ h̃ seculũ depuat p̃ tumorẽ supbie: r tunc est speculũ mẽdar. qz ñ idicat hoĩ p̃tãtẽ: r tles scant p̃ istũ phariseũ: q̃ sibi vidbat iust⁹ r erat iniqu⁹. **Et scant** ẽr p̃ **Maan. iij. Re. v. q̃ iter p̃raf** decor⁹ sibi cũ tñ ẽr lep̃oz⁹. **Aliqñ** p̃o r̃tẽ speculũ nul lo mō ẽ depuatũ: s; hoĩ vere ondit suam feditatẽ. **Tales** fecãt p̃ publicanũ. **Uter** q̃ tñ hoz dar⁹ ẽ nob̃ i speculũ. .i. pharise us vt videam⁹ q̃ntũ elatio sit fugiẽda. r publican⁹: vt videam⁹ q̃ntũ sit humilitas r p̃nia amplectenda.

Quãtũ p̃o ad sc̃tũ d̃r **Aug.** d̃ p̃. dñi. **Audist̃** supbũ accusatorẽ: audist̃ hũllẽ reũ: **audite** nũc d̃icẽtẽ iudicẽ **A. m̃e** dico vob̃ desce. h̃ iustũ. i. do. su. ab illo) **Hec il le.** **Nota** iustificat⁹. .i. a pctis. **In** pctõ duo st. .i. culpa siue offesa: r reat⁹ seu obligatio ad penã: vtz. ij. di. xij. r. xij. q. vij. **Corritio** g̃ sp̃ delet pctm̃ q̃ ad p̃mũ rot talit. qz rmissio pcti ẽ effect⁹ p̃ritõs: vtz. iij. di. xvij. q. ij. ñ ar sp̃ rotãt q̃ ad scdm. h̃ ẽr p̃r̃z i hũanis: qz offes⁹ ab aliq̃ aliqñ fac pacẽ r restituit amicitia: et tñ vlt p̃q̃ soluat expẽsas. **Sic** r d̃s stãti q̃ hõ p̃ verã p̃ritõez igemiscit: iustificat eũ ita q̃ tã ñ ẽ i mortũ q̃ntũ ñ sit p̃fess⁹: s; h̃ear solũ p̃positũ p̃stieci rpe suo: r tñ post vult q̃ faciat p̃niam. **Iste** descedit iustificat⁹ saltẽ q̃ ad p̃mũ **(Ab illo) id. ẽ**